

ACC. N:R M. 8203:1-3.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anne Ahlgvist
Härad: _____ Adress: Listergat. 2, Malmö
Socken: Malmö Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1941. Född år _____ i _____

Minnesuppteckningar fr. Malmö:

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

D A V I D .

Den lille mannen i den något luggslitna rocken, med togenkannan i handen stegandes in till affärshuset Lindeberg & Co. för tillhandla sig något av den tidens komfort, som bestod av olja till linjors fotogenlampa. Vilken Malmöbo kände inte honom? Man visste åt stonde att han var en av de rikaste ja kanske den allra rikaste i Malmö. Och dock skulle man av utseende och klädsel att döma, snarare tro honom höra hemma i något av stadens fattigkvarter.

Efter att ha blivit expedierad sitt kvantum av den lysande oljan återvände David till sitt strax intill vid Göttars Mellgas belägna bostad i den stora kringbyggda gård, han av sine föräldrar ämnade några episoder ur denna tyngslätne mans liv må kanske räddas från glömmelse. Förutom den stora gården vid S. Fullgatan jämte sin stora förmögenhet måste räknas i sjuiffriga tal, ägde han en större gård "Katrinetorp", ken låg $\frac{1}{2}$ mil utanför Malmö.

En vacker dag var David på väg ut för att inspektera gods och samtidigt inkassera det netto, som gården eventuellt ~~skulle~~ ha avkastat under året. Av omständigheter som nu ej kan fastställas, insk sig detta netto till 2:- kronor. David rev sig lite i huvudet, tittade slantent, räckte den tillbaka till inspektören med orden "Den som vet det andra tagit vägen, bör även veta var denna slant hamnar". Varefte gick tillbaka den $\frac{1}{2}$ mil långa vägen.

David.

M. 8203:2.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En annan gång var han på resa i Småland. Det gällde en erktion på en gård som skulle hållas. David var på något sätt intresserad att egendomen ej slumpades bort för något "röverpris" och var därför beredd på att i nödfall inropa ifrågavarande egendom. Han hade för det damål tagit med sig behövliga kontanter, förvarade i en gammal kappsäck hans dräng fick förtroendet att bära.

Buden gingo sakta uppåt och tycktes ej vilja överstiga 2 kronor. Men då ingrep David och budet höjdes till 30.000 kronor. En arde, men David var envis varför han slutligen stod för högsta budet vilde 40.000 kronor. Tjänstgörande auktionsförrättare ville emellertid ej ge köparen för hans mindre solventa utseende, utan fördrade antagbar bod för att klubbfästa budet. David kallade på sin dräng som stod lite av och vänd till förrättaren sade han: "Min dräng går i borgen". Och munnades kappsäcken och kontanter lades upp för hela försäljningssumman, auktionen avslutades och David och drängen togo egendomen i besittning

David och länsmannen.

På söderlätt tjänstgjorde en för sitt stora nit känd man, som bland andra uppdrag hade att noga efterhålla alla ~~ömmått~~ p kringstrykande personer som kunde misstänkas ej ha som det hetta " ren i påsen ". David var en dag på vandring ut till sina domäner, då han hans av länsmannen, som i sin ämbets skjuts befann sig åt samma håll. K befälldes stanna och David anmodades följa med i kärran, för ett först hör. David satte sig upp, men visade sig vara mycket svårjälad om sin hållanden, och det var ej mycket som kunde framplöckas. Emellertid skr framåt åt mistonde med skjutsen och då man befann sig vid en avtagsväg,

No. 8203:3.

FÖRST
LÄNDERS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

de David att bli avsläppt. Då länsmannen undrade vad han hade att göra uppe vid den stora gården blev David förgrymmad och utbrast: "Jag har lov, att gå till min egen gård". Länsmannen började få onda aningar och med en gest till kusken stannade man och kommissarien hjälpte ber villigt David av, varefter man fortsatte tjänsteresan i något hastigare tempo.

Ovanstående 3 bitar upptecknade av

Arne Ahlgvist.
Listergatan 2,

M a l m ö .